

vána je stížnost, a se základem tímto padají pak další důsledky připínající se k němu a vrcholící v mylném právním názoru stížnosti, že lokalisaci »věci« dlužno hledati v soudních okresích Opavě a Vrbně s kvalifikovanou něm. minoritou, k nimž jsou v nejužším místním vztahu její známková práva.

Jiných bodů st-lka neformuluje, důsledkem čehož nezabýval se již nss otázkou, zda »věc«, jejíž předmět tvoří mezinárodní známka čís. 51.000/Bern, je lokalisována dle § 2 jaz. zák., jak žal. úřad uznal, v Praze jako sídlo ústř. známkového archivu, pokud se týče zda bylo by lze analogicky používati normy § 81 jur. normy o foru rei sitae.

Č. 8612.

Stavební právo: I. Obec jako správkyňe a majitelka veř. statku může jednotlivci povolití zvláštní užívání jeho ke zřízení stavby na něm. — II. Okolnost, že se stavba má provéstí na veř. prostranství, není sama o sobě důvodem pro odeprění stav. povolení.

(Nález ze dne 16. května 1930 č. 7926.)

Věc: Firma J. a spol. v Praze proti zemskému správnímu výboru v Praze o povolení ke zřízení benzinové čerpací stanice na veřejném prostranství.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Magistrát hlav. města Prahy povolil výměrem z 26. května 1927 st-lce do odvolání zřízení benzinové nádrže a čerpací stanice na uličním pozemku při domě čp. . . v B. ulici a uvedl, že místní rada propůjčila k tomu účelu ve schůzi dne 21. dubna 1927 st-lce potřebný uliční pozemek do odvolání za roční činži 1.000 Kč. Námitku majitelky sousedního domu při komisi vznesenou, že nesouhlasí se stavbou, ježto má v úmyslu dům zbořiti a na jeho místě postaviti dům nový, zamítl stav. úřad z toho důvodu, poněvadž stanice má se postaviti na pozemku veřejném, a tím stavbě domu na pozemku soukromém nebude se nikterak překážeti.

K rekursu majitelky sousedního domu zrušil stav. sbor hl. m. Prahy výměrem z 19. října 1927 rozhodnutí I. stolice a prohlásil, že zřízení benzinové stanice se nepovoluje pro nevhodnost místa v bezprostředním sousedství kostela a chatrný stav okolních budov, které by zvýšenou frekvencí, jmenovitě těžkých nákladních automobilů, trpěly. Mimo to vozy benzin čerpající ztěžovaly by frekvenci.

Odvolání st-lky z tohoto rozhodnutí zamítl zsv nař. výnosem, poněvadž se jedná o stavbu na veř. uličním prostranství, ke které st-lka nemá s hlediska zásad stav. řádu nároku.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Zaujav stanovisko shora uvedené, odeprěl žal. úřad zabývati se věcně rámitkami obsaženými ve st-lčině rekursu proti rozhodnutí stav. sboru,

jímž bylo zrušeno stav. povolení udělené stolicí prvou. Za tohoto stavu věci mohl nss řešiti jedinou otázkou, t. j. zda žal. úřad odepřev o rekursu st-lčině věcně rozhodnouti, učinil tak právem.

Důvod, ze kterého žal. úřad věcné rozhodnutí odepřel, není ovšem vyjádřen s žádoucí určitostí. Je možno rozuměti mu tak, že nárok na povolení stavby na veř. prostranství st-lce vůbec nemůže příslušet, ježto veř. uliční prostranství podle svého určení je vůbec vyloučeno ze zastavitelnosti. Avšak odůvodnění, jež žal. úřad k výroku svému připojil, může míti také ten smysl, že st-lce, třebaže nabyla práva disponovati s dílcem veř. prostranství tím způsobem, že zřídí na něm zamýšlenou stavbu, nemůže následkem ustanovení stav. řádu náležeti nárok na udělení stav. konsensu. Než ať vykládá se nař. rozhodnutí v tom či onom smyslu, nelze je uznati zákonným.

Popírá-li žal. úřad zásadně právní možnost, aby soukromník zřídil na veř. prostranství jakýkoli stav. objekt, má pravdu jen do té míry, že takováto dispozice s veř. statkem neleží v rámci veřejného užívání statku veřejného. Přehlíží však, že obec jako správkyň a majitelka veř. statku může v zásadě uděliti jednotlivci povolení ke zvláštnímu užívání tohoto statku, jež jde nad meze veřejného jeho užívání, a že toto zvláštní užívání může po případě záležeti i v tom, že na veř. prostranství zřídí se nějaký objekt stavební. Takovéto povolení bylo st-lce za připojení určitých podmínek vskutku uděleno, a to usnesením místní rady z 21. dubna 1927, a usnesení toto bylo st-lce sděleno výměrem magistrátu z 26. května 1927. Tím padá ovšem důvod nař. rozhodnutí, sluší-li mu rozuměti ve smyslu shora na místě prvéu uvedeném.

Má-li se však nař. rozhodnutí přikládati ten smysl, že st-lka přes to, že dostalo se jí povolení ke zvláštnímu užívání veř. statku, nemůže následkem ustanovení stav. řádu míti právního nároku na stav. povolení na veř. prostranství právě proto, že jde o veř. prostranství, nemá názor ten v takové všeobecnosti opory v ustanoveních stav. řádu. Neboť okolnost, že stavba má se provésti na veř. prostranství, není podle stav. řádu již sama o sobě důvodem pro odepření stav. povolení. Je naopak úkolem stav. úřadu, pokud se týče vyšších stolic stavebních, aby zkoumaly, zdali konkrétní projekt je s hlediska stavebně-policejních předpisů a vzhledem k okolnostem konkrétního případu přípustný a žádané povolení nemůže býti odepřeno, nestojí-li mu v cestě zjištěné konkrétní závary. Jestliže tedy stav. sbor zrušil stav. povolení st-lce udělené ze zcela určitých věcných důvodů, jejichž nezákonnost st-lka ve svém rekursu snažila se dovoditi, pak bylo povinností žal. úřadu námitkami jejími věcně se zabývati, a úřad ocitl se v rozporu se zákonem, když odepřel tak učiniti z důvodu, který v zákoně opory nemá.

Č. 8613.

**Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: * Vy-
zvání úřadu, aby bylo podáno přiznání k dávce z přírůstku hodnoty ne-
movitostí, vydané dříve nežli straně dle § 1 dávk. prav. vznikla dávková**